

2. Сюрприз для банкомата: вирусы и способы защиты от них // Prostobankir.com.ua : сайт. URL: http://www.prostobankir.com.ua/it/stati/syurpriz_dlya_bankomata_virusy_i_sposoby_zaschity_ot_nih (дата звернення: 28.10.2017).

Одержано 30.10.2017

УДК 159.9(477)

Марина Олександрівна МАЛЬКОВА,

курсант групи Ф3-109 факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Вікторія В'ячеславівна ДОЦЕНКО,

кандидат психологічних наук, доцент,

доцент кафедри педагогіки та психології факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

РОБОТА ПСИХОЛОГА З ДІТЬМИ, ЯКІ ЗАЗНАЛИ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї

Насильство в сім'ї – це комплексна проблема сучасного суспільства, що має всебічно вирішуватися державними органами та зусиллями громадськості. Жертвою насильства в сім'ї може стати будь-яка людина, незалежно від віку, статті, освіти, фізичної підготовки. Проте, особливо незахищеною і вразливою частиною населення є діти, які повністю залежать від дорослих, і, перебуваючи в ситуації насилля, часто не здатні впоратися з нею самотійно.

Дитина, яка постраждала від жорстокого ставлення з боку батьків чи близьких людей відчуває різні негативні емоції і почуття. Але в силу відсутності життєвого досвіду може вважати, що насильницькі взаємини, є нормальними. Тому дитина мовчить і не просить допомоги, що ускладнює як процес виявлення насилля так і процес надання їй психологічної допомоги. Тоді як кваліфікована допомога фахівця вкрай необхідна постраждалим від насильства дитині, адже наслідки можуть мати як безпосередній так і відстрочений характер впливу на її незрілу психіку. Так, найближчими наслідками пережитого дитиною насилля є [1–3]:

– фізичні травми, пошкодження частин тіла і внутрішніх органів;

© Малькова М. О., 2017

- почуття незахищеності і безпорадності, формування недовіри до оточуючих, фрустрація базисних потреб безпеки і захищеності;

- тривога щодо майбутнього, очікування чогось «поганого», настороженість;

- страхи: змін, саморозкриття, активної поведінки тощо;

- сором, низька самооцінка і почуття провини;

- емоційна закритість від оточуючих, ізольованість від навколишньої дійсності;

- гострі психічні розлади.

До віддалених наслідків насилля автори відносять [1–3]:

- порушення фізичного (різні соматичні захворювання) і психічного розвитку дитини;

- порушення соціалізації та інтеграції в суспільство;

- схильність до скоєння насильницьких дій по відношенню до власних дітей та формуванню специфічних сімейних відносин;

- схильність до агресивних форм поведінки, порушення самоконтролю поведінки.

Будь-який вид насилля викликає важкі психологічні травми і негативно впливає на особистість дитини, а в подальшому перешкоджає дитині реалізувати себе соціально, професійно та особистісно.

Психологічна допомога дітям, які постраждали від насильства включає заходи профілактичного, діагностичного та корекційно-терапевтичного характеру [3]. Головна мета психолога – зменшити наслідки травматичних переживань дитини, допомогти дитині опанувати складною ситуацією, полегшити її шлях адаптації в суспільстві та вжити заходів щодо припинення насильницьких дій над дитиною. Для цього психолог використовує такі методи роботи як індивідуальне консультування, групова психотерапія, соціально-психологічний тренінг.

Дослідники сформуливали наступні обов'язкові положення щодо роботи психолога з дітьми, які зазнали насильства в сім'ї [2; 3]:

- урахування вікового, фізичного і психічного розвитку дитини, виду перенесеного насилля;

- встановлення контакту і визначення проблеми шляхом активного слухання;

- відповідність питань рівню розвитку дитини;

- врахування схильності дитини до перебільшення;

Актуальні проблеми адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції. Харків, 2017

– занурення дитини в атмосферу довіри, поваги, взаєморозуміння тощо;

– подолання у дитини почуття власної неповноцінності, почуття провини, та формування адекватної самооцінки і життєвих навичок.

Психологам необхідно пам'ятати, що дитина яка зазнала насильства в сім'ї дуже чутлива і вимагає дбайливого, неосудного і уважного ставлення до себе. Фахівець має допомогти дитині виразити власні почуття і оволодіти здатністю до самодопомоги в подоланні кризових ситуацій.

Список бібліографічних посилань

1. Алексеева И. А. Дети риска. Практические аспекты психологической помощи детям, пострадавшим от насилия. СПб., 2002. 147 с.

2. Малкина-Пых И. Г. Экстремальные ситуации : справ. практ. психолога. М., 2005. 960 с.

3. Попередження, виявлення і подолання випадків насильства в сім'ї та жорстокого поводження з дітьми : тренінг. курс / авт.-упоряд.: Т. В. Журавель, Н. М. Коробченко, О. М. Нікітіна, О. Ф. Сафронова ; за заг. ред. О. В. Безпалько, Т. В. Журавель. Київ, 2010. 167 с.

Одержано 21.10.2017

УДК 342.9(477)

Анастасія Романівна МАРТИНЮК,

*курсант групи Ф4-403 факультету № 4
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

Науковий керівник:

Олена В'ячеславівна ДЖАФАРОВА,

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративної діяльності поліції
факультету № 3*

Харківського національного університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПРИ НАДЗВИЧАЙНОМУ СТАНІ

В останні 10–15 років спостерігається тенденція підвищення екстремальності правоохоронної діяльності у зв'язку

© Мартинюк А. Р., 2017